

Скарбнишка

Особливе Немовля

Дорогі друзі, пропонуємо вам, гортаючи сторінки історії, повернутися в далеке минуле і дізнатися про народження особливого Немовляти.

У Назареті (це одне з міст давньої Палестини) давним-давно жила дівчина на ім'я Марія. Її заручили з теслею Йосипом, що походив з роду царя Давида. І ось одного разу Марії з'явився ангел Гавриїл і сповістив її: «Радій... Господь з тобою. З усіх жінок Бог вибрав тебе. Він благословив тебе народити Сина, Якого ти назвеш Ісусом. Він буде вічно царювати над Ізраїлем».

У ті часи імператор Август наказав влаштувати перепис населення. Для цього кожен житель Юдеї повинен був з'явитися в те місце, звідки він був родом.

Рідним містом Йосипа був Вифлеєм. І ось Йосипу та Марії (якій надійшов час народжувати) довелося вирушити туди. Але коли вони прибули до Вифлеєма, виявилось, що вільних місць у міському готелі вже немає. Ніхто не хотів пускати пару на нічліг. Лише в хліву знайшлося для них місце.

І ось холодної ночі в яслах народилася Божественна Дитина. Тієї ночі по навколишніх полях ходили пастухи, охороняючи свої отари. Раптом перед ними з'явився осяйний ангел. Пастухи, звичайно, злякалися, але ангел сказав їм: «Не бійтеся! Я звіщаю про велику радість. Для вас сьогодні народився Господь-Спаситель! Він лежить у яслах сповитий». І тієї ж миті на полі з'явилося безліч ангелів, які славили Бога і поширювали всюди радісну вістку.

Пастухи вирішили поспішити до Вифлеєма і побачити Дитину, про яку сповістив ангел. І от,

підійшовши до хліва, вони побачили Марію, Йосипа і Немовля в яслах.

Коли Ісус народився, на небі з'явилася нова яскрава зірка. Волхви (так називали східних мудреців) побачили її в небі і зрозуміли, що вона сповіщає про народження Царя Юдейського. Цар, на їхню думку, повинен був народитися в столиці – Єрусалимі. Однак, коли мудреці прийшли до Єрусалима, щоб поклонитися Божественній Дитині, про це дізнався цар Ірод. Він занепокоївся через народження Царя, яке пророкували.

Осідлавши верблюдів, мудреці вирушили в дорогу, а чудова зірка вказувала їм дорогу, поки не зупинилася над місцем, де перебував Ісус. Східні мудреці дуже зраділи. Вони увійшли до оселі, побачили Марію з Немовлям і поклонилися Йому до землі. Потім мудреці піднесли Ісусові дари – золото, ладан і смирну.

Цієї ж ночі Бог наказав мудрецам не повертатися до царя Ірода. Вони вирушили додому іншою дорогою. Незабаром Йосипу уві сні з'явився ангел Божий. Він велів Йосипу разом з Марією та маленьким Ісусом втікати до Єгипту – Ісусу загрожувала смертельна небезпека. Адже коли цар Ірод дізнався, що мудреці не сказали йому правди, він дуже розлютився і наказав знищити у Вифлеємі всіх немовлят чоловічої статі. Йосип і його сім'я втекли до Єгипту...

Яким було подальше життя Ісуса і які дивовижні чудеса Він здійснив, ви можете прочитати в чудовій книзі – Біблії. Головне – пам'ятайте: Христос любить кожного з вас і завжди готовий простягнути руку допомоги!

ВЗАЄМНА ЛЮБОВ

Сьогодні я вам розповім,
Як я люблю Ісуса.
Читаю Біблію щодня
І з рідними молюся.

Така любов взаємна в нас.
Він хоче бути зі мною.
Ти також Бога полюби,
Він буде і з тобою.

Постійно береже мій Бог
Усюди, де ступаю,
А я на Господа завжди
Надії покладаю.

Л.М. Мілютенко

МАЛЮК БАРБАДОС 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

ЧТО ДЕЛАТЬ, ЕСЛИ СКУЧНО? 5

ВИПАДКОВІ ВІНАХОДИ 7

ДВА ДЖИММИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

Дорогі наші юні друзі!

З Новим роком вас! У ці зимові дні нехай ваші серця будуть наповнені приємним теплом, щоб поділитися ним із друзями, зігріти тих, хто самотній чи засмучений. Пам'ятайте, що щире дружнє слово, усмішка, теплі обійми – найкращий подарунок для тих, хто поруч. Тож цінуйте завжди те тепло, що є у людській дружбі!

Попереду новий рік, нові надії та сподівання. Нехай здійсняться ваші мрії, дорогі діти. Пам'ятайте: «Бог для нас – охорона та сила» (Псалом 46:2).

Ваші друзі з видавництва

ВІРНИЙ ДРУГ

2

НАЙГОЛОВНІШЕ

6

ВСТРЕЧА НА СКЛОНЕ ГОРЫ

10

ВІРНИЙ ДРУГ

— Берте, як ти думаєш, де може бути Семмі? — запитала Еллен.

Її молодий чоловік хотів запевнити дружину, що причин для переживань немає і їхнє цуценя невдовзі знайдеться. Коли пес відсутній упродовж шести днів, та й ще в Африці, зазвичай це означає, що він став жертвою хижака або, потрапивши до пастки мисливців, помер з голоду.

— Еллен, я знаю, що ти сумуєш за Семмі, але боюся, що ми вже його ніколи не побачимо. Проте в тебе є Блеккі, — усміхнувся чоловік, побачивши чорного ворона.

— Якби ти випадково не знайшов ворона, коли той зламав крило, мабуть, птах би загинув. Упевнена, ворон також сумує за Семмі. Вони знайшли спільну мову.

Схопивши у дзьоб великий шматок хліба, ворон вилетів у вікно.

— І гадки не маю, куди це він, — промовила Еллен. —

Віднедавна ворон щодня носить кудись хліб. Можливо, він носить їжу в гніздо чи дупло дерева, ховаючи про запас.

— Я так не вважаю. Зазвичай ворони та сороки крадуть блискучі речі і справді ховають їх у своїх гніздах. Давай після вечері спробуємо простежити за Блеккі.

Того вечора молода пара спостерігала за вороном. Узявши у дзьоб трохи їжі, птах полетів, та невдовзі знову прилетів. Цього разу ворон схопив шматок м'яса. Подружжя прямувало за ним.

Побачене приголомшило чоловіка. Перед ним лежало їхнє цуценя Семмі. Побачивши господаря, воно почало скавучати.

— Берте, воно потрапило до пастки, — вигукнула Еллен, опускаючись перед цуценям навколішки.

Схилившись, Берт почав обережно звільняти

тваринку з пастки. Ворон Блеккі опустився на землю перед ним, каркаючи. Поруч лежав шматок м'яса.

— Еллен, уявляєш, що робив цей птах? — захоплено запитав чоловік.

— Я не можу в це повірити. Ти хочеш сказати, що це Блеккі носив Семмі їжу?

— Саме так! Цуценя в нормальному стані. Без ворона цуценя б загинуло за минулі шість днів.

Берт витягнув перед собою руку, і ворон, злетівши, сів на неї. Схиливши голову набік, він каркнув, неначе бажаючи сказати: «Ну, хіба я не розумничка?»

Берт розсміявся, а потім серйозно промовив:

— Я десь читав, що ворони здатні встановлювати дружні стосунки з іншими тваринами. Коли таке трапляється, птах стає для свого обранця помічником.

Кей Уорвік

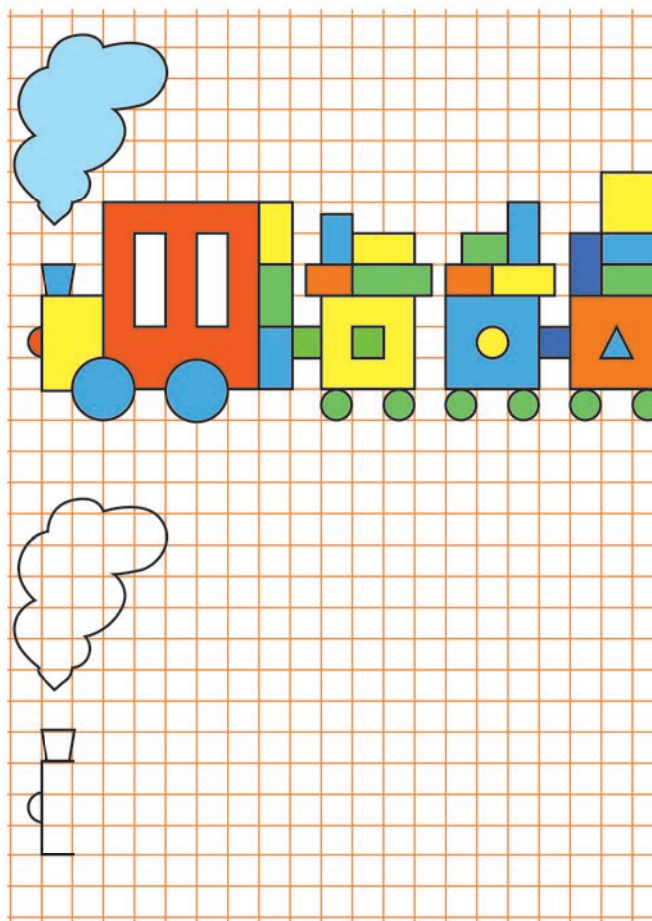
ЦІКАВЕ ДОДАВАННЯ

Пройди лабіринтом до нот, додаючи до кожного наступного числа «5». Розмалюй клітинки, якими пролягає маршрут.

28	19	73	29	61	46
32	59	64	69	36	24
19	6	56	54	68	74
24	28	88	49	55	79
29	34	39	44	57	83
44	40	83	21	39	15
98	16	54	47	19	78
26	88	15	66	3	65

КЛЕТЧКИ

Нарисуй по клеточкам картинку і раскрась по образцу.

БЕЛИЧЬЯ ПАМ'ЯТЬ

Сегодня, разглядывая на снегу следы зверюшек и птиц, вот что я по этим следам прочитал: белка пробила сквозь снег в мох, достала там с осени спрятанные два ореха, тут же их съела — я скорлупки нашёл. Потом отбежала десяток метров, опять нырнула, опять остави-

ла на снегу скорлупу и через несколько метров сделала третью полазку*.

Что за чудо? Нельзя же подумать, чтобы она чуяла запах ореха через толстый слой снега и льда. Значит, помнила с осени о своих орехах и точное расстояние между ними.

Но самое удивительное — она не могла отмеривать, как мы, сантиметры, а прямо на глаз с точностью определяла, ныряла и доставала. Ну как не удивляться белочьей памяти и смекалке?!

Михаил Пришвин

*Полазка — прогулка по тоннелям и старинным ходам.

ЛАБИРИНТ

Допоможи ескімосу дійти додому.

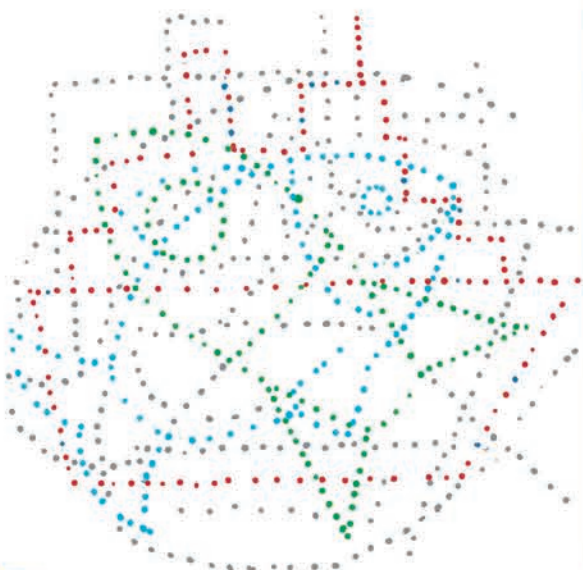

Знайди

відповідну тінь кожному сніговичку.

Сконцентруй свій погляд на точках зеленого, а потім голубого і червоного кольорів. Що зображено на трьох прихованих малюнках?

РЕБУСЫ

Соедини цифры и раскрась.

Бонні Вадевітс

МАЛЮК БАРБАДОС

Тьотя Марта мала багато тваринок, за якими доглядала. Проте коли вона почула, що її сусід готовий опустити руки, доглядаючи за ягнячком барбадоської породи, вона почала просити дозволу забрати сирітку до себе.

Мале ягня, якого тьотя назвала Барбадосом, виявилось великим бешкетником. Воно буцало собак, жувало хвости котів і з'їдало зерно, яке призначалося для півнів. Навчившись відчиняти двері в будинок, воно прокрадалось до тьоті в спальню, після чого стягувало з ліжка найкращу подушку і вмоцнювалось на ній. Коли втомлена жінка намагалася прив'язати баранця до дерева, Барбадос відразу ж перегризав мотузку. Тьотя вже пропонувала господареві забрати баранця, проте той відмовився. І тоді ця жінка запропонувала його нам.

У компанії баранця ми непогано проводили час. А коли його бешкетні вчинки стомлювали нас, ми просто виводили його на пасовисько до інших овець.

Незабаром Барбадос навчився підніматися сходами на другий поверх. Одного разу йому навіть вдалося піднятися на дах будинку. Батьку довелося його звідти знімати. Коли ягня піросло, батько хотів його продати, але моя менша сестричка так плакала за ним, що тато передумав.

Щочетверга ми з моїм другом їздили на молодіжні зустрічі. Упоравшись із вечірньою роботою, я очікував друга, але його все не було. Намагаючись зателефонувати йому, я виявив, що телефон несправний. Тоді я вирішив скористатися лижками, щоб, з'їхавши з пагорба, дістатися до оселі друга.

Коли я підійшов до загону худоби, пішов сніг. Я не знав, що зустріч відмінили через негоду. Тому я став на лижі і поїхав. Проте одна з моїх лиж несподівано наскочила на камінь, що стирчав з-під снігу. Втративши рівновагу, я впав і покотився під гору. Гострий біль пронизував ногу.

— Допоможіть! Допоможіть! — кричав я, проте вітер приглушував мій голос.

Температура повітря почала знижуватися. Сильний холод прокрадався до мого тіла.

«Мабуть, я замерзну на смерть», — промайнула в голові думка.

— Дорогий Боже, — молився я, — будь ласка, пошли Свого ангела мені на допомогу.

І раптом у відповідь на мою молитву з темряви виник чийсь силует. Ні, це не був ангел. Це був Барбадос. У мене промайнула думка: «Якщо батьки не знайдуть Барбадоса, вони обов'язково вирушать на пошуки. Тому потрібно тварину втримати якнайдовше біля себе». Я вхопив його за шию, але

втримати не зміг. Тварина вирушила в напрямку дому.

— Малюче Барбадос! — покликав я.

Засунувши руки до кишені, я зробив вигляд, ніби хочу дати шматочок цукру. Поки Барбадос нюхав мене, я витягнув з кишені червону носову хустину і прив'язав її до рога баранця. Невдовзі тварина залишила мене.

Уже зовсім стемніло. Часом я втрачав свідомість. Як раптом я почув голос батька, який кликав Барбадоса. Тварина відповідала голосним: «бе-е-е». Барбадос гуляв по пасовиську, коли його знайшов батько. Мабуть, відчуваючи щось недобре, Барбадос привів батька просто до мене.

Підхопивши мене на руки, батько поспішив до підніжжя гори. Підійшовши ближче до ферми, він почав кликати на допомогу. Мій друг зі своїм батьком вибігли на його голос, потім викликали лікаря.

Усю ніч я втрачав свідомість. На світанку лікар повідомив, що загроза життю минула. Після цього випадку Барбадос прожив у нашій сім'ї довгих дванадцять років. Одного січневого ранку баранця не стало. Його поховали на вершині гори, гряда каміння вказувала на це місце. Коли мене запитували, звідки взялося це каміння, я розповідав про Барбадоса, баранчика, якого Господь послав скрізь снігову заметіль, аби врятувати мені життя.

СНЕГОВИКИ

Помоги сніговику добратися к своим друзьям. Нарисуй линию, не выходя за края дорожки.

Впиши в клеточки отгадываемые слова по вертикали и по горизонтали.

ЗАДАНИЕ

Хочешь узнать, что прячется за этими клетками? Тогда правильно закрась их. Цифры показывают, сколько клеточек и какого цвета нужно закрасить по порядку в горизонтальном ряду. Отсчет ведется слева направо.

ЗАДАНИЕ

Твоя задача – отыскать все необходимые слова, вычеркнув их. Слово может читаться как по горизонтали, так и по вертикали, также «змейкой». Все клеточки с буквами одного слова должны соприкасаться между собой сторонами. Любая буква может принадлежать только одному слову. В конце не должно остаться ни одной свободной буквы.

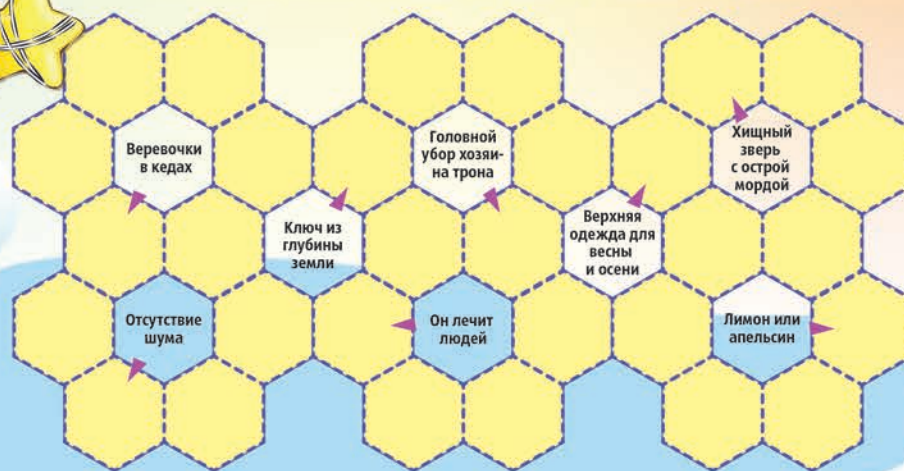

Лазоревка

ЗАДАНИЕ

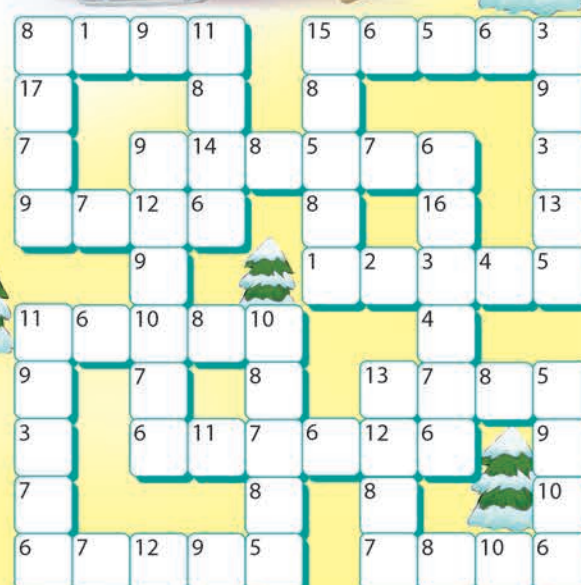
Заполни ячейки, вписывая буквы по часовой стрелке.

ЗАДАНИЕ

Кейворд

Вместо букв в нем используются цифры. Любой одинаковой цифре соответствует одинаковая буква. Твоя задача - вписать в клетки с цифрами соответствующую букву. Для подсказки внизу у тебя есть слово, буквы и соответствующие им цифры полагат начало в разгадывании. Слова между собой пересекаются, как в обычном классическом кроссворде.

ЧТО ДЕЛАТЬ, ЕСЛИ СКУЧНО?

– Мама, мне скучно, – сказала Ели.

– Что случилось, милая? – спросила мама.

– На улице холодно и сейчас никто не играет, – печально ответила дочка. – А я не знаю, чем мне заняться.

– Есть идея, Ели! – воскликнула мама. – Чтобы не скучать, нужно сделать что-то приятное для того, кто тоже скучает или одинок. Почему бы нам сегодня не испечь печенье для кого-то?

– Это классная идея, мама! – обрадовалась Ели.

И они принялись за работу: нажимали на кнопку миксера и взбивали ингредиенты, просеивали муку через сито. Потом выкладывали шарики из теста на противень ровными рядами.

– Пахнет очень вкусно, – сказала Джой, когда печенье начало румяниться.

Через несколько минут на столе красовалась гора ароматного печенья. Мама завернула его в фольгу и положила в корзинку. Затем они надели теплые куртки, шапки и рукавички и пошли вниз по улице. Потом они постучали в дверь небольшого дома.

– Добро пожаловать, друзья! – обрадовался дедушка Ральф, открыв дверь. – Заходите, а то совсем замерзнете!

– Какой замечательный сюрприз! – сказала его жена Виржиния, когда раскладывала печенье на тарелочку.

– Они не только красиво выглядят, – заметил дедушка, пробуя печенье.

– И мы тоже помогли маме, – с гордостью уточнила Ели.

После этого все много говорили, смеялись. Де-

душка Ральф рассказывал интересные истории. Они замечательно провели время у этих добрых людей.

– Девочки, уже пора домой, – сказала мама, надевая пальто.

– Так быстро? – спросила Ели.

– Я боюсь, милая, что скоро стемнеет, – ответила мама.

– Спасибо вам за печенье, и пусть Бог вас благословляет, – сказал Ральф.

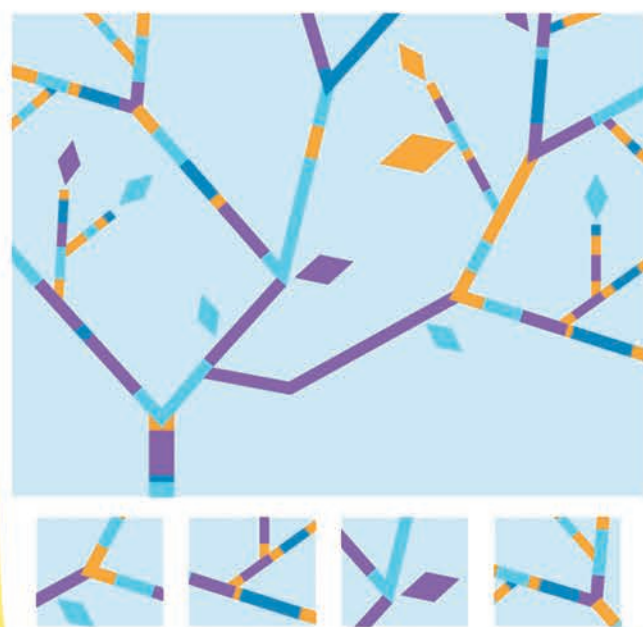
– Это был веселый день, – сказала Ели, осторожно шагая по скользкой улице.

– Когда мы делаем что-то хорошее для других людей, то делаем счастливыми не только их, мы доставляем огромную радость Богу, – сказала мама.

– И не только, мы ведь тоже счастливы?

– Да, милая, и мы тоже, – улыбнулась мама.

Найди на рисунке все фрагменты веток, расположенные внизу.

СТАРТ

Пройди лабиринт, двигаясь только по шапочкам одного цвета.

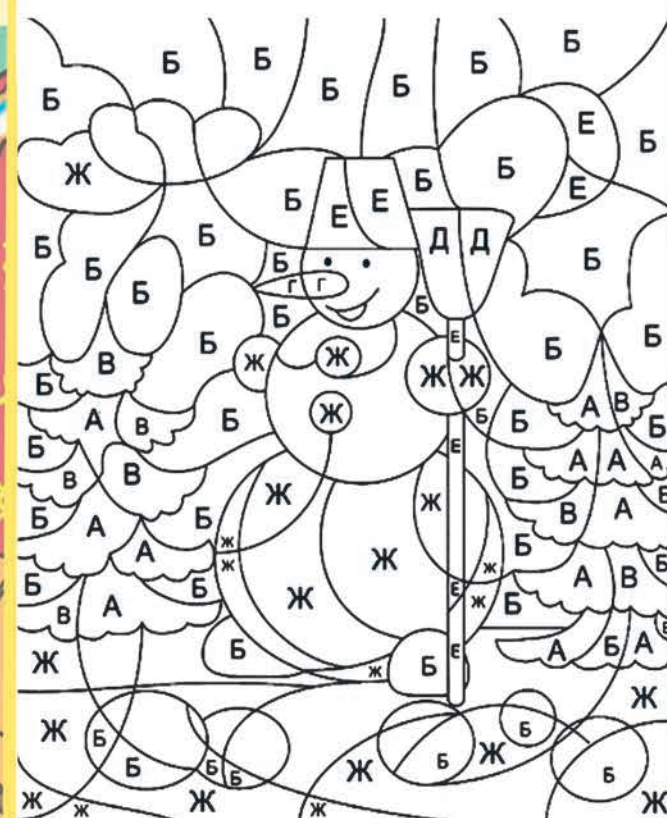
ФИНИШ

КОМНАТА

Посмотри внимательно и скажи, что в зеркале отражается неправильно.

РАСКРАСЬ ПО БУКВАМ.

А – темно-зеленый;

Б – синий;

В – светло-зеленый;

Г – красный;

Г – коричневый;

Д – желтый;

Ж – голубой.

Марія Власюк

НАЙГОЛОВНІШЕ

ПРОДОВЖЕННЯ

— Богдане, ти ж палиці неправильно тримаєш, візьми їх вище, ось так! Лижі намагайся тримати паралельно, щоб вони не перехрещувалися, — навчала його Віка.

Діти так захопилися, що не помітили, як до них під'їхали двоє лижників.

— Вітю, Максиме, ви повернулися! — зрадів Богдан.

— Ти знаєш, Богдане, я зрозумів, що навіть найкраща гірка не пренесе задоволення, якщо поруч не буде твоїх друзів, — відповів Максим.

— Ми вирішили допомогти тобі навчитися їздити на лижах, — додав Вітя.

— Дякую вам, друзі, — розчулився Богдан.

Богдан пробував знову і знову, а якщо падав, то друзі допомагали йому встати.

Вдосталь накатавшись, друзі трохи втомилися і вирішили присісти на старий пенек, щоб відпочити.

— Ну що, Богдане, ноги не болять? — співчутливо запитала Віка.

— Трохи.

— Будеш щодня тренуватися, не болітимуть ноги, — втішив його Максим і додав, потираючи долоні: — Щось холодати почало. Ось би чайку гаряченького!

— Чайку? Легко! — радо відповів Богдан. Він відкрив

свій рюкзак і з нього дістав термос із чаєм і пластмасові стаканчики.

У Максима від здивування округлилися очі:

— А може, у тебе там ще й бутерброди із сиром? — жартома запитав він.

— Є й бутерброди, — відповів Богдан, виймаючи з рюкзака ще один пакунок, — тільки замерзли трохи, напевно.

— То, може, ще й солодкий пиріг?! — дивувався Максим.

А Богдан тим часом спокійно дістав з рюкзака пиріг і розклав усе на пенечкові.

— То... ти... обід приготував для нас?! — запинаючись від здивування, запитав Максим.

— Але чому ти вирішив сьогодні нас пригостити? — дивувалася Віка.

— Ну, розумієте, — скромно пояснив Богдан, — просто... просто в мене сьогодні день народження.

— День народження?! А ти нічого нікому не сказав!

— Я спочатку хотів запросити вас до себе, але всі вирішили в неділю кататися на лижах, — пояснював Богдан. — Я розумів, як ви всі чекали цього, тому й не хотів псувати ваших планів. А потім мама мені підказала, що можна влаштувати пікнік.

І це була чудова ідея. Я давно мріяв відсвяткувати день народження на природі, але я народився взимку, а не влітку. Проте, як виявилось, і взимку непоганий пікнік можна організувати.

— І це справді дуже приємний сюрприз, — запивши пиріг гарячим чаєм, сказала Віка, — але ж ми не приготували тобі подарунків.

— Найкращий подарунок для мене — це ви, — щиро зізнався Богдан. — Адже коли ми переїхали жити у ваш район, у мене зовсім не було друзів, я дуже переживав через це. А ви прийняли мене у свою компанію, і я дуже ціную кожного з вас.

І Богдан усміхнувся. А Максиму стало соромно, що він такого доброго друга ледь не проміняв на якусь гірку.

— Бодю, ти вибач... що ми поїхали без тебе, я... я... — почав Максим.

— Найголовніше, — перебив його Богдан, — що зараз ми всі разом. А ви пригощайтесь, поки бутерброди зовсім не замерзли.

Друзі усміхнулися, і чи то від гарячого чаю, чи від чогось іншого усім на душі стало так весело і приємно, як ніколи раніше.

- 1 Найди часи з римськими цифрами.
- 2 Каких часів не буває?
- 3 Найди часи, которые не похожи на большинство других.
- 4 На каких часах 15:45?
- 5 Часов какой формы здесь больше всего?

ЛАБІРИНТ

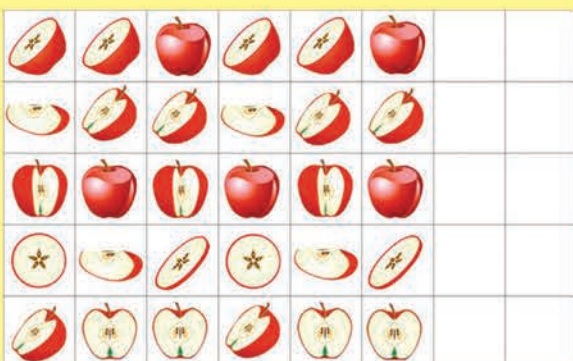
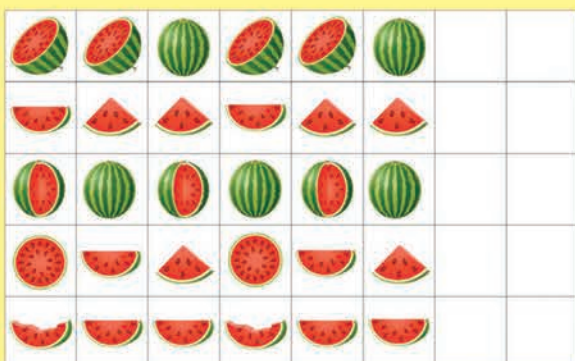
ШАФА

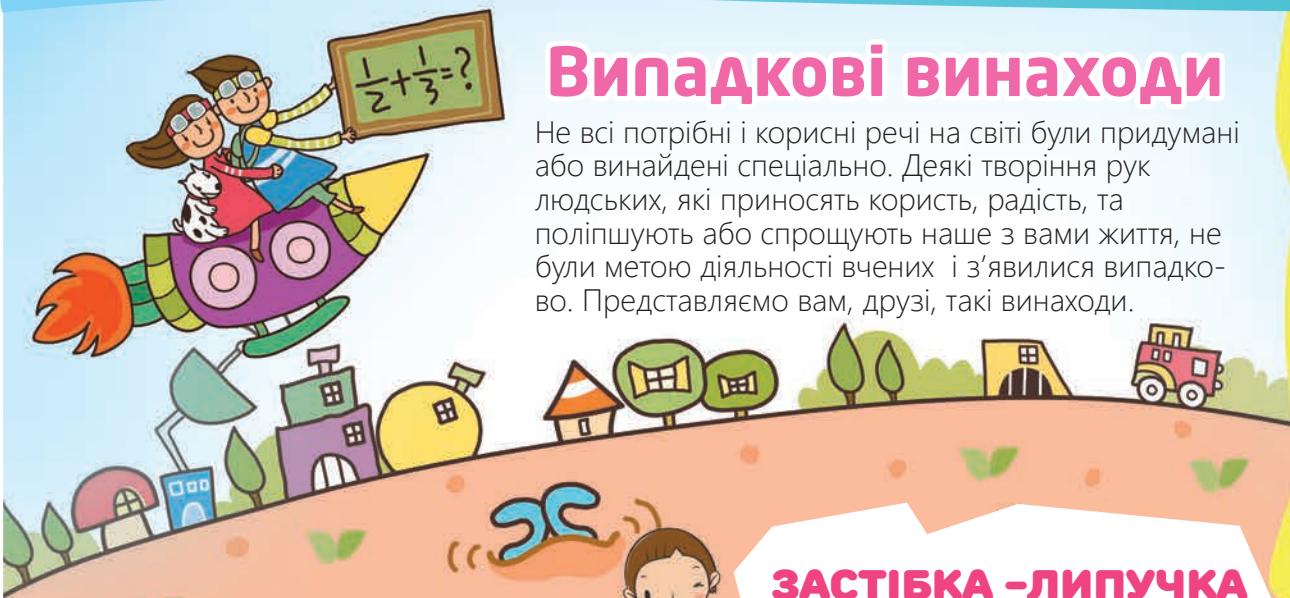
Знайди предмети та розфарбуй малюнок.

ЛОГИКА

Продолжи логический ряд.

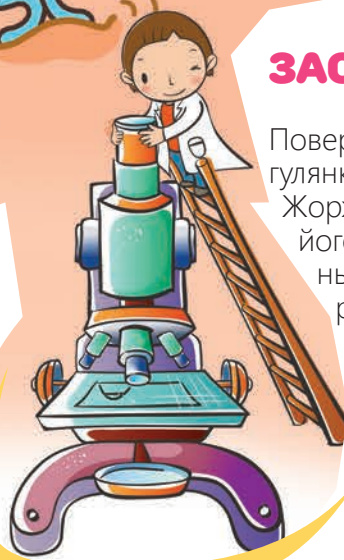

Випадкові винаходи

Не всі потрібні і корисні речі на світі були придумані або винайдені спеціально. Деякі творіння рук людських, які приносять користь, радість, та поліпшують або спрощують наше з вами життя, не були метою діяльності вчених і з'явилися випадково. Представляємо вам, друзі, такі винаходи.

ПЕНІЦИЛІН

Біолог Олександр Флемінг тривалий час займався дослідженням бактерій стафілокока. Флемінг був розсіяний, і одного разу це йому в чомусь допомогло. Повернувшись із відпустки, він зауважив, що цвіль покрила одну зі скляних чашок для культивування. Через деякий час біолог побачив, що заражені пліснявою зразки перестали розвиватися. Не покладаючи на таке відкриття великих надій, Флемінг усе ж провів дослідження і опублікував результати. Але помітили його роботи тільки в 1945 році, коли інші вчені, взявши його дослідження за основу, провели нові досліді і домоглися можливості виробництва пеніциліну в промислових масштабах.

ЗАСТІБКА -ЛИПУЧКА

Повернувшись додому після прогулянки із собакою, швейцарець Жорж де Местраль виявив, що його пальто і шерсть домашнього вихованця покриті реп'яхами. Швейцарець був винахідником, тому відразу зацікавився ситуацією, що склалася, і почав розглядати реп'ях під мікроскопом. Жорж де Местраль побачив, що рослина чіпляється завдяки своїм малесеньким гачкам. Винахідник зробив дві стрічки, які при дотику чіплялися одна за одну.

СКЛО, ЯКЕ НЕ Б'ЄТЬСЯ

У 1903 році французький учений Едуард Бенедиктус впустив собі на ногу порожню скляну колбу. На подив вченого, колба не розбилася, а тільки покрилася дрібними тріщинами. Бенедиктус вирішив з'ясувати, як таке могло статися, і дійшов висновку, що причиною став розчин колодію, який був у пробірці до того, як учений її впустив. Цей розчин випарувався, залишивши на стінках посудини тонкий шар, який і не дав уламкам скла розлетітися. Упровадження відкриття в автомобільну промисловість відбулося тільки після Першої світової війни.

ВУЛКАНІЗОВАНА ГУМА

У 1496 році Колумб привіз з Америки гумові кульки, яким довго не знаходили практичного застосування. Причиною було те, що каучук швидко гнив, погано пахнув, а при підвищенні температури ставав липким. Застосовувати гуму почали тільки в 1839 році завдяки неосторожності вченого Чарльза Гудіра. Проводячи досліді у своїй лабораторії, Чарльз змішував каучук із сіркою і випадково впустив цю суміш на гарячу піч. Результатом цієї неосторожності стала гума, яка оточує нас сьогодні у вигляді таких предметів, як автомобільні покришки, калоші, м'ячі.

МІКРОХВИЛЬОВА ПІЧ

Апарат для швидкого розігріву їжі був придуманий у 1945 році американським інженером Персі Спенсером випадково. Персі працював над створенням приладів, які б генерували мікрохвильові радіосигнали. Одного разу, стоячи біля діючого магнетрона, Спенсер виявив, що шоколадка, яка знаходилася в його кишені, розтанула. Інженер швидко зметував, що такий інцидент можна направити в потрібне русло, і провів досліді, які привели до створення першої мікрохвильової печі.

МІШОК ДЛЯ СМІТТЯ

Дивно, але мішками для сміття почали користуватися тільки в 1950 році. До інженера українського походження Гаррі Василюка звернувся за допомогою муніципалітет із проханням вирішити проблему випадання сміття при завантаженні з контейнерів у машину. Спочатку Василюк розмірковував над приладом, який би працював як пилосос і засмоктував сміття в машину. Несподівано він згадав жартівливі слова свого приятеля про те, що добре було б мати сумку для сміття. У Василюка виникла ідея про одноразові сумки, які він запропонував робити з поліетилену. Пакети швидко увійшли в ужиток.

«Кумедні сніговички»

Інгредієнти для приготування:

- творог – 200 г,
- сир – 100 г,
- вершки – 2 ст. ложки,
- зелень петрушки – 1 пучок,
- кріп – 1 пучок,
- часник – 2 зубки,
- морква, болгарський перець, огірок, помідор, перець горошком (для оздоблення),
- сіль за смаком.

Приготування:

1. Творог розітріть до однорідної маси, додайте натертий на дрібну тертку сир, порізаний кріп, вершки, пропущений через прес часник, посоліть. Скачайте з маси кульки і покладіть їх у холодильник на 20 хвилин.
2. З холодильника дістаньте творожні кульки, сформуєте з них сніговиків. З овочів зробіть шапочки і носи, з перцю горошком – очі і гудзики. Прикрасьте страву петрушкою.

Цукерки із сухофруктів

Інгредієнти:

- курага (без кісточок) – 150 г;
- родзинки – 150 г;
- чорнослив (без кісточок) – 100 г;
- грецькі горіхи (чищені) – 200 г;
- лимон (середнього розміру) – 1 шт.;
- мед – 3-4 ст. л.;
- кокосова стружка.

Приготування цукерок із сухофруктів

В осінньо-зимовий період суміш із горіхів, сухофруктів, лимону та меду є дуже корисною для здоров'я, оскільки вище перелічені продукти багаті на різноманітні вітаміни, мінерали, клітковину. Вони чудово зміцнюють імунітет, позитивно впливають на роботу серцево-судинної системи, шлунково-кишкового тракту, а завдяки високій концентрації вітаміну А, що міститься в чорносливі, ще й покращують зір. А якщо цю вітамінну суміш подати у вигляді цукерок, то буде не лише корисно і смачно, а ще й дуже красиво і цікаво.

І не обов'язково такі цукерки робити точно за рецептом: до них можна додати свої улюблені сухофрукти і горішки, у кожну цукерку закатати цільний лісовий горіх, а замість кокосової стружки можна використати кунжут, мак, крихти печива та інше.

Сухофрукти (курагу, родзинки, чорнослив) залити окропом на 10 хв. Потім воду злити. Сухофрукти викласти на паперовий рушник, щоб вони трохи обсохли.

Лимон помити, нарізати невеликими шматками.

Сухофрукти (курагу, родзинки, чорнослив) змішати з горіхами та лимоном і пропустити через м'ясорубку. Потім додати мед і все добре перемішати ложкою.

З отриманої маси сформувати невеликі кульки і обвалити їх у кокосовій стружці.

Цукерки із сухофруктів готові. Смачного!

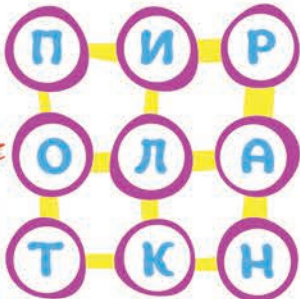

Найди двух
одинаковых обезьян.

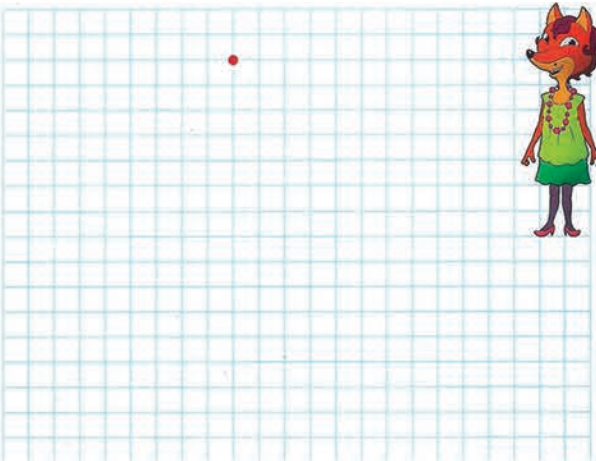

Сколько слов
ты сможешь
найти?

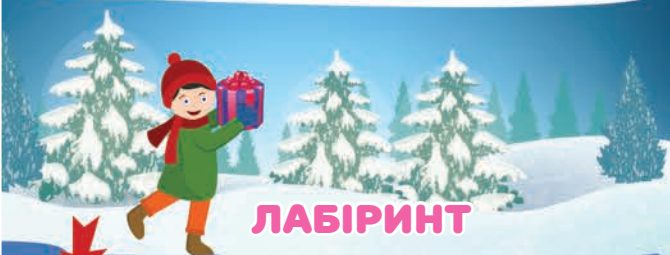
РЕБУС

Помоги лисичке нарисовать предметы.
Выбери любой код внизу. Начиная от
красной точки и води линию по клеточкам
в направлении стрелки. Длина линии равна
числу около каждой стрелки.

7 ↓ 5 → 1 ↓ 2 ↘ 7 ←
2 ↖ 1 ↑ 5 → 1 ↑ 4 ← 3 → 4 ↓ 4 → 1 ↓ 1 → 3 ↘
1 ↑ 5 ↗ 2 ↓ 2 ← 1 ↑ 1 → 1 ↑ 2 ←
1 ↗ 1 ↓ 2 → 1 ↗ 1 ↓ 2 ↓ 2 ← 1 ↑ 1 → 1 ↑ 2 ←
4 ↓ 1 ↘ 4 ← 1 ↖ 4 ↑

ЛАБИРИНТ

Мама услышала скрип, царапанье и шум на заднем дворе.

– Мелисса, можешь забрать котенка со двора? – спросила мама. – Он царапает дверь.

Мелисса открыла дверь, и Джимми вошел. Но Джимми вошел дважды!

– Посмотри, мама! Джимми раздвоился!

– Что?!

Мелисса была права, Джимми сидел на полу возле плиты и деловито вылизывал переднюю лапу. Еще один Джимми сидел возле корзины и внимательно смотрел на Мелиссу.

– Что вообще происходит?! – удивилась мама.

– Мям, – сказал Джимми, который сидел возле корзины.

Мама посмотрела на Мелиссу. Мелисса посмотрела на маму.

Мама наклонилась и посмотрела на котят. Они были одинакового размера. Шерсть была черного цвета у одного и у другого. Мама указала на котенка возле плиты.

– Это Джимми, – сказала мама. – У второго, кажется, глаза больше.

– Мама, можно мы его оставим? – спросила Мелисса. Она присела и начала гладить нового черного котенка. – Мы можем оставить его?

– Я никогда не видела его у соседей, – озадаченно сказала мама. – Думаю, мы должны котенка оставить, пока не выясним, где он живет.

Мелисса посмотрела вверх. – Может, Иисус послал ангела, чтобы он привел этого котенка к нам. Мы можем позаботиться о нем.

– Хмм, – задумалась мама.

Когда папа услышал историю о двух Джимми, его глаза заблестели.

– Бог заботится о Своем творении, – поглаживая нового котенка, сказал папа. Кот начал тереться и мурлыкать.

– Я назову его Джимми – младший, – закричала Мелисса.

А мы можем поблагодарить Бога за то, что Он заботится о нас.

Перевод с английского
Алены Розовенко

ДОВГОЖИТЕЛІ СЕРЕД ТВАРИН

А чи знаєте ви, друзі, яка тривалість життя тварин, котрі населяють нашу землю? Серед тваринного світу є види, життя яких досить тривале.

Серед безхребетних тварин довгожителами можна вважати таких:

- гідра – 2 роки;
- голий слизун – 3 роки;
- устриця – 10 років;
- виноградний слимак – 18 років;
- п'явка – 20 років;
- річковий рак – 20 років;
- омар – 50 років;
- актинія – 85 років.

Довгожителі серед риб:

- окунь – 11 років;
- лящ – 20 років;
- карась, щука – 25 років;
- короп – 50 років;
- палтус – 70 років;
- осетер – 100 років.

Серед комах довгожителів немає, але найбільше живуть:

- робоча бджола – 8 місяців;
- бджола-цариця – 5 років;
- жук-олень – 6 років;
- павук-птахоїд – 7 років;
- жулици – 11 років;
- цикада – 17 років;
- мурахи – до 20 років.

Земноводні доживають до 20-30 років, а серед плазунів є рекордсмени:

- удав – 25 років;
- саламандра – 50 років;
- крокодил – 60 років;
- пітон – 70 років;
- слонова черепаха – 170 років.

Для птахів характерні такі рекорди:

- канарейка – 25 років;
- лебідь – 30 років;
- чайка – 45 років;
- страус, пелікан – 50 років;
- ворон, сова – 70 років;
- беркут, кондор – 80 років;
- стервятник – 100 років;
- гриф, коршун – 120 років;
- папуга – 130 років;
- сокіл – 160 років.

Серед ссавців є такі рекордсмени:

- кролі – 12 років;
- коти – 20 років;
- кози – 27 років;
- дельфіни – 30 років;
- ведмеді, собаки – 35 років;
- леви, кити – 35 років;
- верблюди, зебри – 40 років;
- бегемоти – 50 років;
- коні – 60 років;
- слони – 80 років.

TASK 1

1 One [ван]	2 Two [ту]	3 Three [фри]	4 Four [фо]	5 Five [файв]	6 Six [сикс]	7 Seven [сэвэн]
8 Eight [эйт]	9 Nine [найн]	10 Ten [тэн]	11 Eleven [илэвэн]	12 Twelve [твэлв]	13 Thirteen [со'тин]	14 Fourteen [фо'тин] (межзубной звук)
15 Fifteen [фиф'тин]	16 Sixteen [сикс'тин]	17 Seventeen [сэвэн'тин]	18 Eighteen [эй'тин]	19 Nineteen [найн'тин]	20 Twenty [твэн'ти]	

TASK 2

A 10x10 grid of letters, where each letter is inside a green circle. The letters are arranged to form the words TWENTY, EIGHT, NINE, SEVEN, and FOUR in a crossword fashion.

T	W	E	N	T	Y	E	N	F	E	S
H	S	I	X	T	E	E	N	O	L	E
R	N	S	I	X	T	A	O	U	E	V
E	I	G	H	T	W	O	U	R	V	E
E	N	T	W	E	E	T	F	T	E	N
S	E	V	E	N	L	W	I	E	N	T
F	O	U	R	T	V	O	V	E	W	E
T	N	T	W	S	E	V	E	N	W	E
S	E	V	E	N	T	E	E	N	I	N
S	E	I	G	H	T	E	E	N	I	N
S	E	N	I	N	E	T	E	E	N	N

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____

TASK 3

20 ☐ Twelve
☐ Twenty
☐ Thirteen

☐ Twelve

☐ Twenty

☐ Thirteen

16 ☐ Sixteen
☐ Eleven
☐ Eighteen

☐ Sixteen

☐ Eleven

☐ Eighteen

13 ☐ Fifteen
☐ Thirteen
☐ Eleven

☐ Fifteen

☐ Thirteen

TASK 5

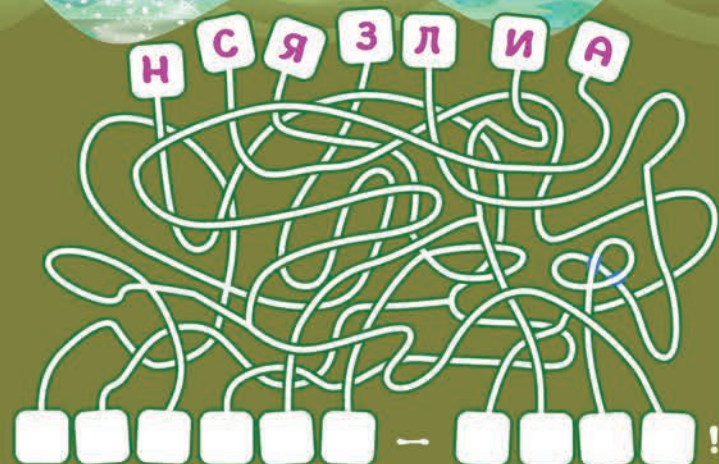
A collection of 24 black and white line drawings of various items including apples, acorns, leaves, and birds, arranged in a grid-like pattern on a yellow background. The items are scattered across the page, with some appearing more frequently than others. There are 8 birds, 8 apples, 8 acorns, and 8 leaves. The drawings are simple and stylized, suitable for a coloring book or a matching game. The entire collection is enclosed within a thick orange border.

TASK 4

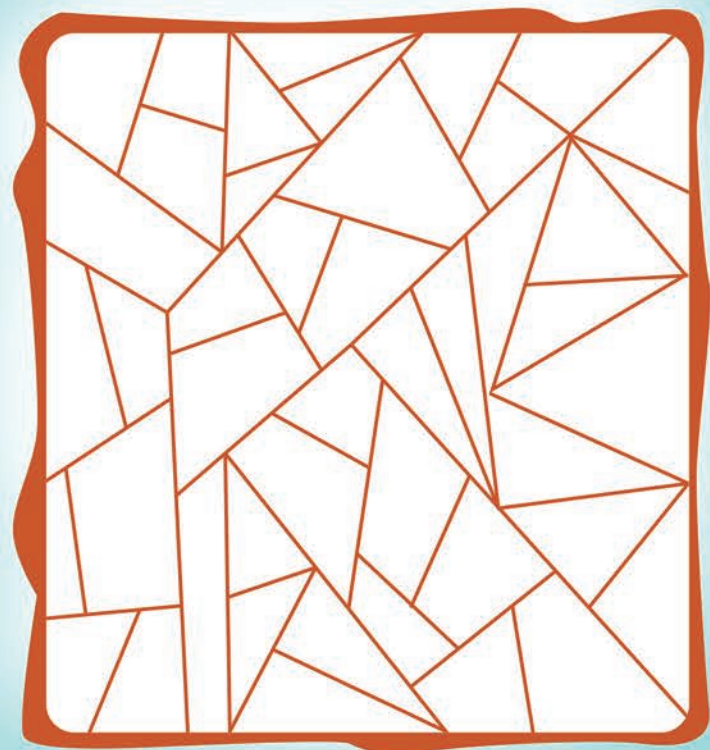
Do the crossword.
Реши кроссворд.

[illegible]

Прочитай
зашифрованный
текст.

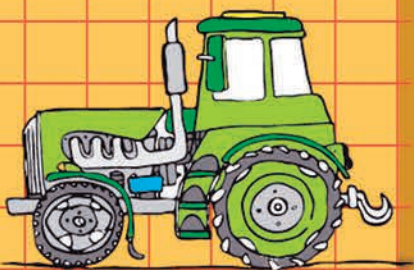
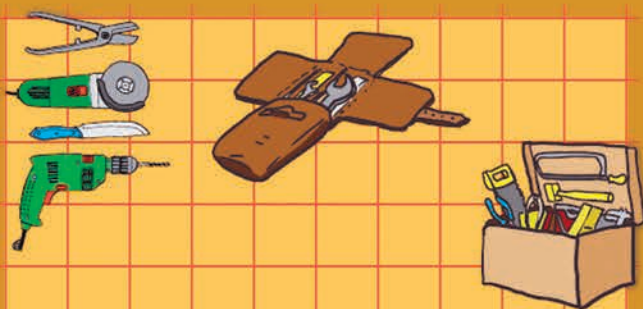

Закрась только четырехугольники
и узнаешь, какая прячется буква.

РАСШИФРУЙ КОД

Для того, чтобы отремонтировать трактор,
подойдет не каждый инструмент. Чтобы
определить, какой инструмент нужен для ре-
монта, расшифруй код. Двигайся по стрелкам,
начиная с красной точки.

ВСТРЕЧА НА СКЛОНЕ ГОРЫ

Алан остановился и по-
вернулся ко мне.

— Слушай, ты думаешь,
стоит идти дальше?

С тех пор как мы собира-
лись семьями на северо —
западном склоне, я ре-
шил подняться на эту гору
вдалеке. Сегодня был
наш единственный шанс,
поскольку мои родители
хотели вернуться домой
раньше, чем планирова-
лось. Так как Алан был
достаточно взрослым,
чтобы водить машину,
дядя Брюс одолжил нам
свой грузовой автомо-
биль, и мы отправились в
поход, никому не сказав
об этом.

Я посмотрел вверх, где
виднелся старый опол-
зень. Я предложил пройти
до того места и повернуть
назад. Алан согласился,
и мы снова начали взби-
раться вверх по склону
горы. Мы бодро шли в
течение часа и наконец
пришли к месту, с кото-
рого увидели вершину.
Первым заговорил мой
двоюродный брат:

— Эй, Винс, нам пора
возвращаться, сейчас
почти 17. 00.

— Ого! Мне, конечно,
здесь очень нравится, но
я не хочу остаться здесь
на всю ночь!

Мы рассмеялись и на-
правились вниз по тро-
пинке. Алан смотрел на
развилку дорог, а затем
сказал, указывая на одну
тропу:

— По этой тропинке мы
поднялись. Но если пой-
дем по второй, которая
пролегает прямо, мы эконо-
ним много времени.

Я согласился. Это была
хорошая тропа, хоть и

крутая. Но в конце кон-
цов мы остановились как
вкопанные, смотря на то,
что виднелось впереди.

— Я точно не видел
этого ледника с верх-
ней тропы! — прохрипел
Алан. — Посмотри, какой
здесь обрыв!

Я много читал о подь-
емах и знал, что пересе-
чение пусть и небольшо-
го ледника, как этот, было
опасно даже с необхо-
димым снаряжением. А
если возвратиться назад,
к тому времени станет со-
всем темно и мы застря-
нем на дороге.

— Бесполезно здесь
стоять. Думаю, что, идя по
высокой части ледника,
мы сможем пересечь его.

— Я думаю, что нам
лучше вернуться назад, —
сказал я.

— Это займет слишком
много времени. Мы не
попадем сегодня домой,
если возвратимся к раз-
вилке. Подумай, как будут
волноваться родители!

— Ладно, — сказал я.

Так быстро, как могли,
мы спешили по снежной
поверхности. Облака
стали гуще, не пропуская
солнечное тепло. Наши
ноги замерзли. Алан
обернулся и не заметил
впереди заледневшего
участка, внезапно его
ноги соскользнули, и
он, пошатываясь, начал
медленно сползать вниз
по склону. Я потянулся
к нему и тоже потерял
равновесие. Оставляя
за собой следы на та-
лом снегу, мы сползли.

Я упал на поверхность,
пытаясь тормозить ру-
ками. Мы продолжали
двигаться к обрыву. Алан

ухватился за маленькую
скалу, торчавшую из сне-
га. Я схватил его за куртку
и тоже остановился. Было
холодно сидеть в снегу,
и мои пальцы занемели.
Мы обсудили несколь-
ко идей, но решения не
нашли. Посмотрев на
обрыв впереди и пони-
мая, что нас может спасти
только Бог, я помолился.

Никакого ответа. Потом
ветер утих.

— Эй! Вы в беде? — раз-
дался голос позади.

На краю ледника стоял
высокий мужчина, через
плечо у него висела свер-
нутая веревка. Мы оба
закричали ему в ответ.
Наконец его теплая рука
схватила мою, а другой
он потянулся к Алану.

— Теперь просто крепко
держитесь, и я переведу
вас.

Мы сосредоточили вни-
мание на каждом шагу,
пока он медленно вел
нас через снежное поле.
Наконец мы вышли на
грунтовую тропу.

— Ух, что за облегче-
ние! — сказал Алан.

— Хорошо, что вы
пришли, — сказал я и
повернулся, чтобы побла-
годарить нашего благо-
детеля.

Но мужчина исчез. Спо-
тыкаясь, мы молча поспе-
шили вниз. Наконец мы
увидели свой грузовик,
но поехали не сразу.

— Как я благодарен
Богу, что Он послал нам
Своего ангела, чтобы
спасти нас! — сказал Алан.

Я испытывал те же
чувства, встретившись с
чудом Божьей любви.

Элейн Эгберт

ОСОБЫЙ ПАЦИЕНТ

В одной ветеринарной больнице работал врач, который очень любил собак. Однажды он нашел в кустах скулящего маленького щенка с большим нарывом на животе. Он принес его в больницу, разрезал нарыв, промыл рану и прогрел животик на УВЧ. Потом покормил бездомного пса и выпустил. На следующее утро в это же время пес сидел на крыльце больницы и ждал доктора. Опять щенок погрелся на УВЧ, поел и ушел. На третий день в то же время снова он явился на лечение. Пять дней приходил щенок к ветлечебнице, потом исчез. Видно, лучше стало.

Прошло два месяца. Однажды врач опять увидел своего пациента. Он был здоров,

но скулил и звал доктора в кусты. Там лежала беленькая худая собачонка с раной на лапке. Теперь несколько дней к врачу прибегали уже две собачки, причем первый пес чинно сидел на крыльце и ожидал окончания процедур своей подружки. Собачки понимали, что здесь их любят и окажут помощь.

Найди два одинаковых самоката.

КОМУ ПОТРІБНО ДОГОДЖАТИ

Давня історія розповідає про те, як одного разу батько та син ішли дорогою зі своїм ослим. Їм зустрівся чоловік, котрий назвав їх нерозумними, оскільки вони йшли пішки, хоч могли їхати верхи на віслику. Тому батько і син осідлали осла.

Проїхавши зовсім небагато, вони зустріли іншого чоловіка, котрий засудив їх за те, що вони обидва сиділи на спині бідного ослика. Він сказав, що вони надто важкі для нього і звинуватив їх у жорстокості. Хлопчик зііз, дозволивши батькові їхати верхи самому.

Потім до них причепився третій подорожній. Він дорікнув батькові за те, що

змусив сина йти пішки, а сам їхав верхи. Тому вони помінялися місцями – хлопчик сів на осла, а батько йшов поруч.

І, звичайно ж, вони зустріли ще одного незнайомця. Тепер синові дорікнули, оскільки не подбав про літнього батька, який заслужував більшої поваги. Після цього батько і син пішли пішки, несучи на плечах осла!

Ця історія містить важливу мораль: як би ви, друзі, не намагалися, усім догодити неможливо. Пам'ятайте: кожен має свої погляди і смаки.

Джоді і Джуді Мелащенко

О	Р	О	В	Т	М	А
Г	О	К	О	Л	О	Н
С	Т	О	К	С	М	А
О	Р	С	В	А	Е	Т
И	П	Л	Й	Ш	А	А
К	В	И	О	Я	Ж	К
Т	Р	У	Г	Р	Е	Н

Сливки
Творог
Простокваша
Молоко

Сметана
Ряженка
Йогурт
Кефир

Порахуй гроші у скарбничках.

НОВА ІГРАШКА

Владочка з Тонею були подружками. Якось мама Владочки купила їй гарну іграшку. Дівчинка принесла показати її Тоні.

– Подивися, яка гарна в мене іграшка! У тебе такої немає.

Тоня засмутилася. І справді, вона не мала такої гарної іграшки.

Цю розмову почула мама Владочки. Вона покликала дівчинку і сказала:

– Я вважаю, тобі потрібно вибачитися перед Тонею.

– Чому? – запитала Влада.
– Тому що ти вихвалялася перед нею.

Ісус засмучується, коли діти так себе поведуть.

– Я зрозуміла! Тому попрошу в Тоні пробачення. Мені так соромно...

Влада пішла до Тоні і сказала:

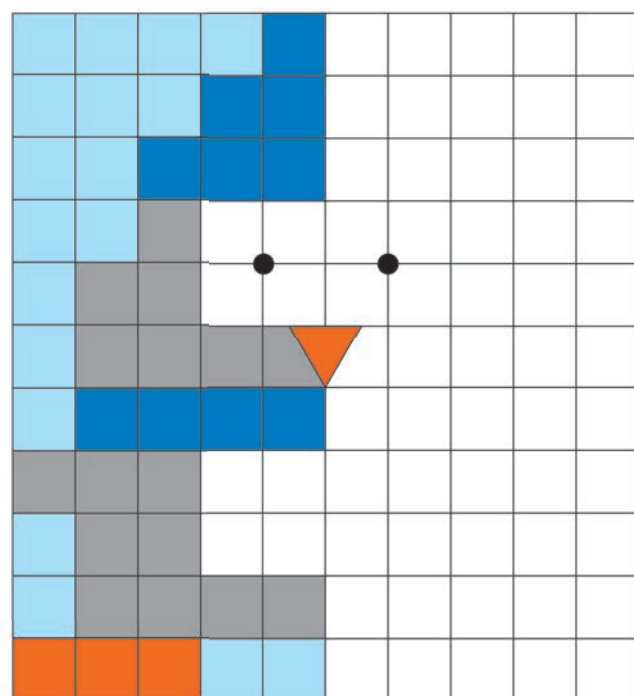
– Вибач мені, будь ласка.

Мені дуже соромно. Давай разом пограємося моєю новою іграшкою! Візьми, будь ласка.

Наталя Гунько

Дорисуй вторую половинку.

Вікторія Кот

Вероніка Дусь

Міша Кот

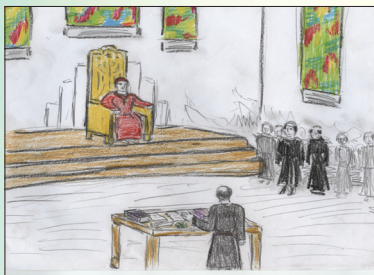
Юлія Коваленко

Ілля Рутковський

Віка Трощій

Рената Войцехович

Луїза Куш

Ангеліна Морозова

Аріан Чухраль

Діана Наймибудка

Даша Портнягіна

Іван Пилипчук

Ілона Юценко

Ангеліна Рутковська

Артур Горбатюк

Понеділок 14:00

Норе.UA
телеканал Надія

ВА МАЛЮКИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
У кабельних мережах, Інтернеті,
на моб. додатках
і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

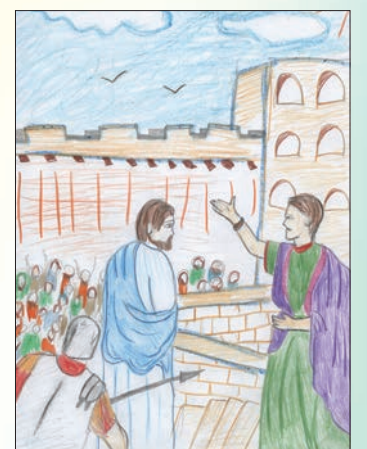
(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Єва Кузьменко

Руфіна Колош

Луїза Борисова

Геннадій Чернишов

Полліанна Колош

Еріка Колош

Тимур Зубель

Артем Самар

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

